Lietas Nr. 126020915
Lietas arhīva Nr. 103AA-0007-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2016.gada 25.janvārī

Latgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis I.Raciņš,
tiesnese I.Zalužinska,
tiesnesis A.Vilmanis,

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja Iepirkumu uzraudzības biroja apelācijas sūdzību par Rēzeknes tiesas 2015.gada 8.oktobra spriedumu, ar kuru atcelts Iepirkumu uzraudzības biroja Administratīvo sodu departamenta Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vecākās inspektores 2015.gada 20.marta lēmums Nr.9-1/2014/48/7-2 un Iepirkumu uzraudzības biroja vadītājas 2015.gada 22.maija lēmums Nr.9-1/2014/48/7-3 un izbeigta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā Nr.126020915 par /pers. A/, personas kods /personas kods/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 166.^{23} panta pirmajā daļā un 166.^{23} panta otrajā dāļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Latgales apgabaltiesa

k o n s t a t ē j a

2015.gada 3.martā plkst.14.00 Iepirkumu uzraudzības biroja Administratīvo sodu departamenta Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vecākā inspektore Z.Kovale sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu IU Nr.000063 par Rēzeknes pilsētas domes iepirkuma komisijas locekļa /pers. A/ rīcības neatbilstību atklātā konkursa "Rūpnīcas un Metālistu ielas rekonstrukcija Rēzeknē" (id Nr.RPD 2014/15) (turpmāk tekstā - Konkurss) nolikuma 1.4.5.3.apakšpunkta, Konkursa nolikuma 2.pielikuma "Tehniskais, piedāvājums", Konkursa nolikuma 4.pielikuma 2.3.3.apakšpunkta prasībām, Publisko iepirkumu likuma 37.panta pirmās daļas un 56.panta pirmās daļas regulējumam un Publisko iepirkumu likuma 39.^{1} panta pirmās daļas 2.punkta b) apakšpunktam, Konkursam iesniegto piedāvājumu izvērtēšanas procesā, 2014.gada 29.aprīļa u n 2014. gada 19.jūnija iepirkumu komisijas sēdēs balsojot par pretendenta - piegādātāju apvienības SIA "/Nosaukums A/" un "/Nosaukums B/" (turpmāk tekstā - Pretendents) izslēgšanu no turpmākas dalības Konkursā. Protokolā ir norādīts, ka iepirkumu komisijas loceklis /pers. A/, 2014.gada 29.aprīļa u n 2014.gada 19.jūnija iepirkuma komisijas sēdēs, balsojot par Pretendenta - piegādātāju apvienības SIA "/Nosaukums A/" un "/Nosaukums B/" izslēgšanu no turpmākas dalības Konkursā, lai gan Pretendenta iesniegtais 2014.gada 28.marta apliecinājums par garantijas laika galvojuma izdošanu un tā 2014.gada 25.aprīļa precizējumi bija uzskatāmi par atbilstošiem Konkursa nolikuma 4.pielikuma "Galvojuma noteikumi" 2.3.punkta prasībām, un uz Pretendentu nebija attiecināms Publisko iepirkumu likuma 39.^{1} panta pirmās daļas 2.punkta b) apakšpunktā minētais izslēgšanas noteikums, nav ievērojis Konkursa nolikumā noteiktās pretendentu atlases prasības un pretendentu izslēgšanas noteikumus, pārkāpjot Publisko iepirkumu likuma 37.panta pirmo daļu, 39.^{1} panta pirmās daļas 2.punkta b) apakšpunktu un 56.panta pirmo daļu, un tādējādi ir izdarījis trīs administratīvos pārkāpumus. Protokolā ir norādīts, ka atbildība par pārkāpumu ir paredzēta Latvijas APK 166.^{23} panta pirmajā daļā un 166.^{23} panta otrajā daļā (1.sējuma, lietas 197.-200.lapa).

Ar Iepirkumu uzraudzības biroja Administratīvo sodu departamenta Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vecākās inspektores Z.Kovales 2015.gada 20.marta lēmumu Nr.9-1/2014/48/7-2 /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 166.^{23} panta pirmajā daļā un 166.^{23} panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu un viņam uzlikts naudas sods 350 *euro* apmērā (1.sējuma, lietas 208.-213.lapa).

Par minēto lēmumu sūdzību iesniedza /pers. A/.

Izskatot minēto sūdzību, Iepirkumu uzraudzības biroja vadītāja D.Gaile ar 2015.gada 22.maija lēmumu Nr.9-1/2014/48/7-3 atstāja negrozītu Iepirkumu uzraudzības biroja Administratīvo sodu departamenta Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vecākās inspektores Z.Kovales 2015.gada 20.marta lēmumu Nr.9-1/2014/48/7-2, bet /pers. A/ sūdzību noraidīja (1.sējuma, lietas 219.-222.lapa).

Par Iepirkumu uzraudzības biroja vadītājas D.Gailes 2015.gada 22.maija lēmumu Nr.9-1/2014/48/7-3 sūdzību iesniedza /pers. A/.

Izskatot lietas materiālus un iesniegto sūdzību rakstveida procesā, ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 8.oktobra spriedumu atcelts Iepirkumu uzraudzības biroja vadītājas 2015.gada 22.maija lēmums Nr.9-1/2014/48/7-3 un Iepirkumu uzraudzības biroja Administratīvo sodu departamenta Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vecākās inspektores 2015.gada 20.marta lēmumu Nr.9-1/2014/48/7-2 un izbeigta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā Nr.126020915 (1.sējuma, lietas 241.-250.lapa).

Par Rēzeknes tiesas 2015.gada 8.oktobra spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza Iepirkumu uzraudzības birojs. Sūdzībā lūgts atcelt minēto spriedumu un atstāt negrozītu Iepirkumu uzraudzības biroja Administratīvo sodu departamenta Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vecākās inspektores Z.Kovales 2015.gada 20.marta lēmumu Nr.9-1/2014/48/7-2 un Iepirkumu uzraudzības biroja vadītājas 2015.gada 22.maija lēmumu Nr.9-1/2014/48/7-3. Sūdzības iesniedzējs minēto spriedumu uzskata par nepamatotu. Sūdzības iesniedzēja ieskatā protokolā ir nepārprotami norādīts, kādi ir personas izdarītie administratīvie pārkāpumi. Sūdzībā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā ir fiksēts un izklāstīts administratīvo pārkāpumu sastāvs. Sūdzības iesniedzēja ieskatā administratīvā pārkāpuma protokolā ir dots /pers. A/ izdarīto administratīvo pārkāpumu apraksts un no tā ir saprotams, kādas tieši /pers. A/ darbības kvalificētas saskaņā ar Latvijas APK 166.^{23} panta pirmo daļu un otro daļu. Sūdzībā norādīts, ka protokolā ir

minēts, ka /pers. A/ pie administratīvās atbildības saukts par protokolā uzskaitītajām darbībām, kuras viņš veicis kā iepirkuma komisijas loceklis. Turklāt protokolā ir dots iepirkuma komisijas pieņemto lēmumu satura atstāstījums un sniegts šo lēmumu prettiesiskuma skaidrojums, pamatojot, kādēļ /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka ir nepamatots tiesas secinājums, ka protokolā nav dots atsevišķs katra pārkāpuma apraksts un nodarījuma kvalifikācija un ka nav saprotama protokolā ietverto ziņu par iepirkuma komisijas pieļautajiem pārkāpumiem saistība ar /pers. A/. Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību, ka sākotnējā lēmumā ir ietverts izdarīto administratīvo pārkāpumu apraksts, atsaucoties uz protokolā konstatēto. Sūdzībā norādīts, ka sākotnējais lēmums satur pie administratīvās atbildības sauktās personas pieļauto pārkāpumu aprakstu un juridisko kvalifikāciju. Sūdzībā vērsta uzmanība, ka no /pers. A/ 2015.gada sūdzības par sākotnējo lēmumu ir nepārprotami secināms, ka viņš ir pilnībā izpratis, kādi administratīvie pārkāpumi ir bijuši pamats viņa saukšanai pie administratīvās atbildības. Sūdzībā norādīts, ka /pers. A/ 2015.gada 17.jūnija sūdzībā Rēzeknes tiesai ir norādījis pilnīgi citus argumentus sūdzības iesniedzēja lēmumu atcelšanai, kas nav saistīti ar nespēju izprast no protokola un sākotnējā lēmuma izrietošo administratīvā pārkāpuma būtību un to juridisko kvalifikāciju, kā arī soda apmēru. Sūdzības iesniedzējs pretēji tiesas secinātajam uzskata, ka ir ievērota Latvijas APK 35.panta pirmā daļa un piemērojamais administratīvais sods sākotnējā lēmumā ir noteikts par katru pārkāpumu atsevišķi, turklāt sākotnējā lēmuma rezolutīvajā daļā ir ietverta visa nepieciešamā informācija atbilstoši Latvijas APK 274.panta otrajā daļā norādītajam. Sūdzības iesniedzēja ieskatā tiesas argumenti par protokola atzīšanu par nederīgu procesuālo dokumentu un sākotnējā lēmuma atzīšanu par neatbilstošu Latvijas APK prasībām nav pamatoti un nav pietiekoši lēmumu atcelšanai un administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa ir formāli vērtējusi protokola un sākotnējā lēmuma uzbūvi, bet nav pienācīgi izvērtējusi Latvijas APK 289.^{6} panta septītās daļas nosacījumus, kā arī protokolā un sākotnējā lēmumā ietverto secinājumu un atzinumu būtību. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa nav ņēmusi vērā /pers. A/ 2015.gada 17.jūnija sūdzībā Rēzeknes tiesai ietvertos argumentus sūdzības iesniedzēja lēmumu nepareizībai, kas nav bijuši saistīti ar tiesas spriedumā izlemtajiem jautājumiem (1.sējuma, lietas 255.-256.lapa).

Par Iepirkumu uzraudzības biroja apelācijas sūdzību paskaidrojumus iesniedza /pers. A/. Paskaidrojumos lūgts atstāt negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu, bet Iepirkumu uzraudzības biroja apelācijas sūdzību noraidīt. Paskaidrojumu iesniedzēja ieskatā Iepirkumu uzraudzība biroja apelācijas sūdzībā izteiktie argumenti ir vienpusīgi, tendenciozi, bet secinājumi ir nepareizi, tādēļ apelācijas sūdzība ir atzīstama par nepamatotu un noraidāma. Paskaidrojumos norādīts, ka pirmās instances tiesa pamatoti ir atzinusi, ka administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums par saukšanu pie administratīvās atbildības nesatur skaidru administratīvā pārkāpuma faktisko un tiesisko apstākļu aprakstu. Paskaidrojumos vērsta uzmanība, ka Iepirkumu uzraudzības birojs apelācijas sūdzībā nenorāda konkrētus argumentus saviem iebildumiem, vien vispusīgi norāda, ka protokols un lēmums atbilst visām Latvijas APK prasībām. Paskaidrojumu iesniedzējs uzskata, ka Iepirkumu uzraudzības biroja argumenti par to, ka viņš (/pers. A/) ir izpratis, kādi administratīvie pārkāpumi ir bijuši par pamatu viņa saukšanai pie administratīvās atbildības, ir absurdi un nepatiesi. Paskaidrojumu iesniedzējs norāda, ka viņš konsekventi visos lietvedības un tiesvedības posmos ir norādījis, ka nesaprot, kāpēc tiek sodīts un kāpēc Iepirkumu uzraudzības birojs nav individualizējis katra pārkāpēja darbības un atbildību. Paskaidrojumos norādīts, ka dažādi viedokļi par tiesību normu piemērošanu, lietas faktisko apstākļu juridisko novērtējumu, kā arī rīcība – balsojums, pats par sevi nevar būt pamats personas saukšanai pie administratīvās atbildības. Paskaidrojumu iesniedzējs vērš uzmanību, ka Iepirkumu uzraudzības birojs par ierosināto administratīvā pārkāpuma lietu ir informējis tikai Rēzeknes pilsētas domi. Paskaidrojumu iesniedzēja ieskatā Iepirkumu uzraudzības birojs, ierosinot lietvedību, vairāk kā pusgadu vācot pierādījumu, analizējot lietas apstākļus, nostāda sodāmo personu nevienlīdzīgā stāvoklī, jo persona par administratīvo pārkāpumu uzzina tikai dažas dienas pirms administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas. Paskaidrojumu iesniedzējs norāda, ka pretēji Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā atzītajam, ka administratīvo pārkāpumu lietas ir mazās krimināllietas, no kā izriet, ka apsūdzētais uzzina par pārkāpumu nekavējoties, par viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu uzzināja īsi pirms protokola sastādīšanas, vienlaicīgi ar uzaicinājumu ierasties Iepirkumu uzraudzības birojā. Paskaidrojumu iesniedzējs uzskata, ka ir nekorekta un prettiesiska Iepirkumu uzraudzības biroja atbilde, ka sodāmajām personām, strādājot Rēzeknes pilsētas domē, bija iespēja visu uzzināt savlaicīgi. Paskaidrojumos vērsta uzmanība, ka Iepirkumu uzraudzības birojs nav darījis neko, lai noskaidrotu iepirkuma procesa organizāciju Rēzeknes pilsētas domē un to ņemtu vērā lēmuma pieņemšanas procesā. Paskaidrojumos norādīts, ka Iepirkumu uzraudzības birojs nav vēlējies analizēt ne konkrēta darbinieka, ne visas Iepirkumu komisijas nodaļas lomu un atbildību Rēzeknes pilsētas domes rīkotajos iepirkumos (3.sējuma, lietas 5.-8.lapa).

Pārbaudījusi rakstveida procesā lietas materiālus, pirmās instances tiesas sprieduma likumību un pamatotību, novērtējusi apelācijas sūdzībā noradītos argumentus, Latgales apgabaltiesa uzskata, ka pārsūdzētais Rēzeknes tiesas 2015.gada 8.oktobra spriedums ir atstājams negrozīts, bet Iepirkumu uzraudzības biroja apelācijas sūdzība par minēto spriedumu ir noraidāma.

Latgales apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskatīja atbilstoši Latvijas APK divdesmit trešās "a" nodaļas prasībām.

Latvijas APK 166.^{23} panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par publisko iepirkumu un publiskās un privātās partnerības jomas normatīvajos aktos noteikto kandidātu un pretendentu izslēgšanas noteikumu neievērošanu. Saskaņā ar Latvijas APK 166.^{23} panta pirmo daļu par minētā pārkāpuma izdarīšanu — uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz trīssimt piecdesmit *euro*.

Savukārt Latvijas APK 166.^{23} panta otrajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par iepirkuma dokumentos vai koncesijas procedūras dokumentos noteikto kandidātu un pretendentu atlases prasību vai tehnisko specifikāciju prasību neievērošanu piedāvājumu izvērtēšanas laikā. Saskaņā ar Latvijas APK 166.^{23} panta otro daļu par minētā pārkāpuma izdarīšanu — uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz trīssimt piecdesmit *euro*.

Lai /pers. A/ varētu saukt pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 166.^{23} panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, nepieciešams konstatēt, ka /pers. A/ neievēroja publisko iepirkumu un publiskās un privātās partnerības jomas normatīvajos aktos noteikto kandidātu un pretendentu izslēgšanas noteikumus.

Savukārt, lai /pers. A/ varētu saukt pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 166.^{23} panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, nepieciešams konstatēt, ka /pers. A/ piedāvājumu izvērtēšanas laikā neievēroja iepirkuma dokumentos vai koncesijas procedūras dokumentos noteikto kandidātu un pretendentu atlases prasības vai tehnisko specifikāciju prasības.

Atbilstoši Latvijas APK 272.pantam institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 9.panta pirmā daļa nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību, un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

No minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums – administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse (skat. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 22.decembra spriedumu lietā SKA-571/2006).

Administratīvā pārkāpuma sastāva konstatēšana ir administratīvā pārkāpuma kvalifikācijas pamats. Lai pareizi kvalificētu administratīvo pārkāpumu, ir jākonstatē pilnīga atbilstība starp pārkāpuma faktiskajām pazīmēm un Latvijas APK normā paredzētā konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm. Tikai tajā gadījumā, kad pārkāpuma faktiskās pazīmes sakrīt ar konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm, kas paredzētas Latvijas APK, ir pamats atzīt, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums, un to pareizi kvalificēt. Saskaņā ar Latvijas APK 248.panta pirmo daļu, pārkāpuma būtība (faktiskās pazīmes) tiek atspoguļotas administratīvā pārkāpuma protokolā.

Judikatūrā ir izteikta atziņa, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetentā amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības. Faktiski šī amatpersona atzīst, ka ar protokolā konstatētajām darbībām persona ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu. Šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to, no vienas puses, institūcija, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu šajā lietā, izvērtē protokolā izteiktā atzinuma pamatotību, proti, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības, bet, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu. Tātad, jau administratīvā pārkāpuma protokolā ir jābūt norādītam, kādas tieši personas prettiesiskās darbības veido administratīvo pārkāpumu (skat. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 25.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-157/2007).

No administratīvā pārkāpuma protokola IU Nr.000063 redzams, ka Iepirkumu uzraudzības birojs veica pārbaudi par Rēzeknes pilsētas domes iepirkuma komisijas locekļa /pers. A/ rīcības atbilstību atklātā konkursa "Rūpnīcas un Metālistu ielas rekonstrukcija Rēzeknē" (id Nr.RPD 2014/15) (turpmāk tekstā - Konkurss) nolikuma 1.4.5.3. apakšpunkta, Konkursa nolikuma 2.pielikuma "Tehniskais, piedāvājums", Konkursa nolikuma 4.pielikuma 2.3.3.apakšpunkta prasībām, Publisko iepirkumu likuma 37.panta pirmās daļas un 56.panta pirmās daļas regulējumam un Publisko iepirkumu likuma $39.^1$ panta pirmās daļas 2.punkta b) apakšpunktam, Konkursam iesniegto piedāvājumu izvērtēšanas procesā, 2014.gada 29.aprīļa u n 2014. gada 19.jūnija iepirkumu komisijas sēdēs balsojot par pretendenta - piegādātāju apvienības SIA "/Nosaukums A/" un "/Nosaukums B/" (turpmāk tekstā - Pretendents) izslēgšanu no turpmākas dalības Konkursā. Protokolā ir norādīts, ka iepirkumu komisijas loceklis /pers. A/, 2014.gada 29.aprīļa un 2014.gada 19.jūnija iepirkuma komisijas sēdēs, balsojot par Pretendenta - piegādātāju apvienības SIA "/Nosaukums A/" un "/Nosaukums B/" izslēgšanu no turpmākas dalības Konkursā, lai gan Pretendenta iesniegtais 2014.gada 28.marta apliecinājums par garantijas laika galvojuma izdošanu un tā 2014.gada 25.aprīļa precizējumi bija uzskatāmi par atbilstošiem Konkursa nolikuma 4.pielikuma "Galvojuma noteikumi" 2.3.punkta prasībām, un uz Pretendentu nebija attiecināms Publisko iepirkumu likuma $39.^1$ panta pirmās daļas 2.punkta b) apakšpunktā minētais izslēgšanas noteikums, nav ievērojis Konkursa nolikumā noteiktās pretendentu atlases prasības un pretendentu izslēgšanas noteikumus, pārkāpjot Publisko iepirkumu likuma 37.panta pirmo daļu, $39.^1$ panta pirmās daļas 2.punkta b) apakšpunktu un 56.panta pirmo daļu un tādējādi ir izdarījis trīs administratīvos pārkāpumus. Protokolā ir norādīts, ka atbildība par pārkāpumu ir paredzēta Latvijas APK $166.^{23}$ panta pirmajā daļā un $166.^{23}$ panta otrajā daļā (1.sējuma, lietas 197.-200.lapa).

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka /pers. A/ ir izdarījis trīs administratīvos pārkāpumus, atbildība par kuriem paredzēta Latvijas APK $166.^{23}$ panta pirmajā un otrajā daļā. Protokolā ir norādīts, ka Iepirkumu uzraudzības birojs ir veicis pārbaudi publiskajā iepirkumā "Rūpnīcas un Metālistu ielas rekonstrukcija Rēzeknē" (id Nr.RPD 2014/15), atreferēti minētā iepirkuma nolikuma un tā pielikumu punkti, Publisko iepirkumu likuma un Latvijas APK panti, minēta Iepirkuma komisijas 2014.gada 29.aprīļa sēdes protokolā, Rēzeknes pilsētas domes paskaidrojumos norādītā informācija, norādīts, kā bija jārīkojas Iepirkumu komisijai, sniegts vērtējums AS "/Nosaukums C/" garantijas laika galvojuma nozīmei.

Izvērtējot minētā administratīvā pārkāpuma protokola saturu, apelācijas instances tiesa tāpat kā pirmās instances tiesa secina, ka administratīvā pārkāpuma protokolā atbilstoši Latvijas APK 248.panta pirmajā daļā noteiktajam, nav norādīts, kā izpaudās katrs /pers. A/ izdarītais administratīvais pārkāpums, tas ir, nav sniegts skaidrs katra administratīvā pārkāpuma apraksts un nav sniegta katra pārkāpuma juridiskā kvalifikācija.

Administratīvo pārkāpumu lietas ir pielīdzināmas krimināllietām Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.punkta izpratnē (skat. Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija sprieduma lietā Nr.2001-17-0106 secinājumu daļas 6.1.punktu). Kā jau iepriekš bija norādīts administratīvā pārkāpuma protokols kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Savukārt ar jēdzienu „apsūdzība" jāsaprot gan noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi, gan noziedzīgā nodarījuma juridiskā kvalifikācija, bet ar jēdzienu „noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi" jāsaprot noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laiks, vieta, izdarīšanas veids, apsūdzētā vainas forma, motīvi, noziedzīgā nodarījuma sekas (skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2009.gada 28.maija lēmums lietā Nr.SKK-84/2009).

Latgales apgabaltiesa atzīst, ka Iepirkuma nolikuma punktu, Publisko iepirkumu likuma, Latvijas APK normu citēšana, kā arī sava viedokļa sniegšana attiecībā par darbībām, kuras veica un kuras bija jāveic Iepirkumu komisijai, neveido administratīvā pārkāpuma sastāvu. Administratīvā pārkāpuma protokolā kā sākotnējā apsūdzībā jābūt precīzi norādītam katra atsevišķa pārkāpuma faktisko apstākļu aprakstam un atsevišķi nodalītai par katru pārkāpumu juridiskai kvalifikācijai. Apelācijas instances tiesas ieskatā izskatāmajā lietā, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, Iepirkumu uzraudzības biroja amatpersona nav ievērojusi Latvijas APK 248.panta pirmās daļas prasības, jo nav norādījusi nedz katra administratīvā pārkāpuma aprakstu, nedz sniegusi tā juridisko kvalifikāciju.

Latgales apgabaltiesa uzskata, ka saskaņā ar Latvijas APK 248.panta nosacījumiem, protokolā norādāmās lietas būtības (faktisko pazīmju) robežas un saturu nosaka pilnvarota persona, kura sastāda protokolu. Savukārt protokolā fiksētā lietas būtība nosaka lietas izskatīšanas robežas iestādē un tiesā. Iestādes un tiesas tiesības konstatēt citus, no protokola satura atšķirīgus apstākļus ir ierobežotas. Iestāde un tiesa var tikai izslēgt no protokola faktisko apstākļu apraksta daļu, ja atzīst, ka šajā daļā protokolā izteiktais apgalvojums nav pierādīts. Ja iestāde vai tiesa atzītu par pierādītiem citus, no protokola satura atšķirīgus, pārkāpuma faktiskos apstākļus, tas pārkāptu pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības uz aizstāvību (skat. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 25.aprīļa

spriedumu lietā SKA-157/2007).

Atbilstoši Latvijas APK 272.panta noteikumiem institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Izvērtējot šo likuma normu kopumā ar Latvijas APK 274.pantu, kurā noteikts institūcijas (amatpersonas) sastādītā lēmuma saturs, apelācijas instances tiesa uzskata, ka gadījumā, ja institūcija (amatpersona) konstatē, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums, lēmuma aprakstošajā daļā jānorāda faktisko un tiesisko apstākļu konstatējums. Ar faktiskiem apstākļiem administratīvā pārkāpuma lietā jāsaprot konstatētā pārkāpuma būtību (tā izdarīšanas laiks, vieta, izdarīšanas veids, sekas utt.), bet par tiesiskiem apstākļiem - pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti.

Pārbaudot izskatāmajā lietā 2015.gada 20.marta lēmumu Nr.9-1/2014/48/7-2 izskatāmajā lietā (1.sējuma, lietas 208.-212.lapa) Latgales apgabaltiesa konstatē, ka amatpersona, pretēji Latvijas APK 274.panta otrās daļas 6.punkta prasībām, lēmuma aprakstošajā daļā nav konstatējusi un nav aprakstījusi /pers. A/ nodarījumus, kas būtu atzīstami par administratīvajiem pārkāpumiem. Lēmumā ir norādīts, ka attiecībā pret /pers. A/ ir sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, atreferēts tā saturs. Amatpersona, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietā esošos materiālus, secināja, ka Rēzeknes pilsētas domes iepirkuma komisijas loceklis /pers. A/ 2014.gada 29.aprīļa u n 2014.gada 19.jūnija iepirkuma komisijas sēdēs, balsojot par pretendenta - piegādātāju apvienības SIA "/Nosaukums A/" un "/Nosaukums B/" - izslēgšanu no turpmākas dalības Konkursā, neievēroja Publisko iepirkumu likuma 37.panta pirmo daļu, 39.^{1} panta pirmās daļas 2.punkta b) apakšpunktu un 56.panta pirmo daļu un ir saucams pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 166.^{23} panta pirmās un otrās daļas. No minētā lēmuma aprakstošās daļas satura var izdarīt secinājumu, ka /pers. A/ izdarīja trīs administratīvos pārkāpumus, atbildība par kuriem paredzēta Latvijas APK 166.^{23} panta pirmajā un otrajā daļā. Tai pat laikā no lēmuma rezolutīvās daļas redzams, ka sods /pers. A/ noteikts par divu administratīvo pārkāpumu izdarīšanu. Informācija, par kuru no pārkāpumiem sods nebija piemērots, minētajā lēmumā nav norādīta. Minētā lēmuma 9.lappuses (1.sējuma, lietas 212.lapa) otrajā, trešajā un ceturtajā rindkopā no augšas ir norādīta informācija par /pers. A/ rīcību 2014.gada 29.aprīlī un 19.jūnijā. Tomēr nedz administratīvā pārkāpuma protokolā, nedz institūcijas lēmumā nav sniegts skaidrs un nepārprotams katra atsevišķa administratīvā pārkāpuma apraksts un to juridiskā kvalifikācija.

Šādos apstākļos minēto institūcijas lēmumu nevar atzīt par tiesisku un pamatotu, jo lēmumā nav konstatēti /pers. A/ izdarītie administratīvie pārkāpumi, bet viņam ir uzlikts sods. Apelācijas instances tiesa norāda, ka soda noteikšanas pamats ir konkrēta administratīvā pārkāpuma izdarīšana. Administratīvo sodu var noteikt par personas izdarīto administratīvo pārkāpumu, nevis par to, ka attiecībā pret personu ir sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Šādos apstākļos apelācijas instances tiesa uzskata, ka institūcijas lēmuma aprakstošā daļa ir pretrunā ar lēmuma rezolutīvo daļu - lēmuma aprakstošajā daļā administratīvie pārkāpumi nav konstatēti, bet lēmuma rezolutīvajā daļā norādīts, ka persona ir saukta pie administratīvās atbildības un personai uzlikts naudas sods.

Atbilstoši Latvijas APK 286.panta otrās daļas nosacījumiem augstāka iestāde, izskatot sūdzību par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību. Augstāka iestāde, izskatāmajā lietā atstājot institūcijas lēmumu negrozītu (1.sējuma, lietas 219.-222.lapa), faktiski atzina, ka personu var administratīvi sodīt nevis par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, bet par to, ka pret personu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Šāds lēmums apelācijas instances tiesas ieskatā ir pretrunā ar Latvijas APK 22.panta nosacījumiem. Atbilstoši Latvijas 22.panta noteikumiem administratīvo sodu var piemērot tikai tai personai, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu. Šādos apstākļos arī augstākās iestādes lēmumu izskatāmajā lietā nav pamata atzīt par tiesisku un pamatotu.

Novērst konstatētos administratīvā pārkāpuma protokola trūkumus tiesai nav iespējas, jo saskaņā ar Latvijas APK 243.panta jēgu amatpersonas (šajā gadījumā - Iepirkumu uzraudzības biroja) pienākums ir pierādīt administratīvā pārkāpuma esamību un to pienācīgi fiksēt administratīvā pārkāpuma protokolā. Tiesas kompetencē ir pārbaudīt lietā iegūtos pierādījumus un izvērtēt protokolā izteiktā atzinuma pamatotību, proti, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības (Latvijas APK 289.^{6} panta nosacījumi).

Ņemot vērā minēto, Latgales apgabaltiesa uzskata, ka izskatāmajā lietā /pers. A/ rīcībā nav Latvijas APK 166.^{23} panta pirmajā un otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu sastāva (objektīvās puses).

Saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Latgales apgabaltiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka ir atceļami Iepirkumu uzraudzības biroja lēmumi un izbeidzama lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā, jo administratīvā pārkāpuma protokols ir atzīstams par nederīgu procesuālo dokumentu, uz kura pamata lemt par /pers. A/ vainīgumu katra inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā nav iespējams. Šādos apstākļos nav tiesiska pamata /pers. A/ saukšanai pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 166.$^{2\,3}$ panta pirmajā daļā un 166.$^{2\,3}$ panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu. Līdz ar to ir nepamatots apelācijas sūdzībā norādītais, ka administratīvā pārkāpuma protokolā ir nepārprotami norādīts, kāds tieši personas nodarījums veido administratīvo pārkāpumu, ir sniegts /pers. A/ izdarītā administratīvā pārkāpuma apraksts un no tā ir saprotams, kādas tieši /pers. A/ darbības kvalificētas saskaņā ar Latvijas APK 166.^{23} panta pirmo un otro daļu.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka pārsūdzētais pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, atbilst lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem un normatīvo aktu regulējumam. Līdz ar to ir nepamatots apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka tiesa ir ļoti formāli vērtējusi protokolā un sākotnējā lēmuma noformējumu (uzbūvi) un nav pienācīgi izvērtējusi Latvijas APK 289.^{6} panta septītajā daļā minētos nosacījumus.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{22} pantu Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Rēzeknes tiesas 2015.gada 8.oktobra spriedumu atstāt negrozītu, bet Iepirkumu uzraudzības biroja apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā 2016.gada 25.janvārī.

Tiesnesis	I.Raciņš
Tiesnese	I.Zalužinska
Tiesnesis	A.Vilmanis